

UZASADNIENIE

Pozwem z 4 lipca 2016 r. Prokura (...) we W. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. R. kwoty 8.308,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty jak również kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności z 31.05.2010 r. nabyła prawa do wierzytelności (...) Bank (...) S.A. wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki z 21.01.2004 r. Podał, że pozwany, mimo wezwania do dobrowolnej zapłaty zadłużenia, nie uregulował zobowiązania.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 17 maja 2010 r. (...) Bank (...) S.A. w W. zawarł z Prokura (...) w W. umowę przelewu wierzytelności wskazanych w załączniku nr 3 do umowy (umowa k. 8-9).

Do pozwu powód dołączył „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji”, z którego wynika, że wierzytelność nabyta przez powoda na dzień 31.05.2010 r. wynosi 4.858,55 zł kapitał, 0 zł odsetki, 0 zł koszty (wyciąg k. 10).

Dnia 27 czerwca 2016 r. wystawione zostało wezwanie pozwanego do zapłaty kwoty 8.302,80 zł (wezwanie – k. 11).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone do akt sprawy dokumenty.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 kc. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Stosownie natomiast do treści art. 232 kpc. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Z treści ww. przepisów płynie zatem wniosek, iż prawa podmiotowe mogą być skutecznie dochodzone o tyle, o ile strona jest w stanie przekonać Sąd co do faktów, z których wyprowadza korzystne dla siebie twierdzenia. Sprawiedliwe rozstrzygnięcie sprawy wymaga bowiem oparcia na udowodnionych okolicznościach.

Należy podkreślić, że postępowanie cywilne ma charakter kontrydiktoryjny, co oznacza że strony postępowania są dysponentami sporu i w ich gestii należy przedstawianie faktów i środków dowodowych służących udowodnieniu twierdzeń. Sąd w tym zakresie nie może zastępować stron tj. poszukiwać środków dowodowych mających zmierzać do wyjaśnienia okoliczności sprawy i tym samym wyręczać strony w ponoszeniu kluczowego ciężaru procesowego.

Powód przy pozwie nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność istnienia długu po stronie pozwanej. Nie został przedstawiony jakikolwiek dowód by stroną pozwaną i zbywcę wierzytelności łączył jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy, a tym bardziej nie zostało udowodnione by z tego tytułu przysługiwała (...) Bank (...) S. A. w W. jakakolwiek wierzytelność. Stosownie do art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W świetle unormowania przyjętego w art. 509 k.c. przedmiotem przelewu może być wierzytelność przysługująca zbywcy wobec dłużnika. Nie budzi wątpliwości, że przeniesienie prawa podmiotowego do świadczeń na inne osoby możliwe jest, gdy takie prawo w ogóle powstało. Dołączony do akt wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji w żaden sposób nie udowadnia nabycia przez powódkę jakichkolwiek uprawnień w stosunku do pozwanego. Takim dowodem byłby załącznik nr 3 do umowy, lub jego część, zawierająca dane wierzytelności

dotyczącej pozwanego, jednakże dowodu tego powódka nie złożyła. Wreszcie zgodnie z § 5 ust. 2 umowy z 17 maja 2010 r. w razie braku zapłaty przez powódkę kwoty, o której mowa w § 4 ust. 3 umowy, strony zgodnie oświadczają, że odstępują od umowy w dniu, w którym bezskutecznie upłynął termin zapłaty bez potrzeby składania dodatkowych oświadczeń w tym zakresie. Powódka nie przedstawiła dowodu uiszczenia ceny, o której mowa w § 4 ust. 3 umowy, co również nie pozwala na stwierdzenie przez Sąd w sposób nie budzący wątpliwości, czy wierzytelność przeszła na powódkę.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych powodowego funduszu (k. 7) nie korzysta z domniemania prawdziwości (vide art. 194 ust. 2 ustawy z 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi). Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c.

Wprawdzie zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawiania się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, powyższe twierdzenia powoda o istnieniu dochodzonej wierzytelności oraz dokonania jej przelewu z pierwotnego wierzyciela na rzecz powoda nie mogły zostać uznane przez Sąd za udowodnione, ponadto Sąd powziął wątpliwości co do przytoczonych przez powoda okoliczności faktycznych, ponieważ powód nie wykazał kiedy, w jakiej wysokości i na jakiej podstawie powstawały należności, których suma stanowiła kwotę roszczenia głównego. Nie zostały zatem przedstawione spójne, logiczne i należyście uargumentowane twierdzenia, które w pewnym minimalnym stopniu miałyby odzwierciedlenie w przedstawionej dokumentacji (por. wyrok SA w Krakowie z 3.09.2015 r., sygn. I ACa 1724/14, czy SA w Ł. z 10.02.2016 r., sygn. I ACa 1183/15 oraz SA w K. z 10.09.2013 r., sygn. I ACa 494/13).

Mając powyższe na względzie Sąd, na podstawie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. oddalił powództwo jako nieudowodnione.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odnotować zwrot uzasadnienia 4 listopada 2016 r.
- 2) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
- 3) Do decyzji z zpo, korespondencją lub za 30 dni.